

A 2003 Interview About My Work on Religion's Future

Tine Eiby, reporter for the *Weekendavisen* (Copenhagen), interviewed me in 2003 about various of my intellectual projects, especially my work on religion's future. I was impressed with her depth of knowledge and her wish to get things right -- practices that the American 24-hour news cycle makes difficult. Unfortunately for American readers, the text is in Danish. I've appended an uncorrected Google Translate English version. It's interested to see what I said 15 years ago.

Hver mand sin gud

Af TINE EIBY

Bragt i *Weekendavisen*, den, 23. december 2003.

I Guds eget land er religion blevet en oplagt identitet for det moderne menneske. Men folk siger skråt op til dogmerne. Man kirkeshopper. Duer den ene ikke, så prøver man en anden. Eller man skaber sit eget alter, sin helt egen tro.

PÅ en website, der har sine jordiske rødder et sted i Virginia på USAs østkyst, kan man få gode råd om, hvordan man laver sit eget hjemmealter.

Det behøver ikke tage meget plads op, som der står: Sådan et alter kan nemt arrangeres på et lille bord, en hylde eller endda i vindueskarmen. Det afgørende er, at man slipper sine hæmninger og lægger sin personlighed på bordet så at sige. Et hjemmealter skal vise noget centralet om én selv og det, der virkelig betyder noget for én.

Det kan være fotos af familie eller mennesker, man ser op til. Smukke natur- eller kunstgenstande. Eller afbildninger af det, man opfatter som gud eller gudeligt.

Der er ingen regler, ingen dogmer. For det er dit eget bud på noget helligt, der tæller. Når bare alteret skaber et sakralt sted, hvor netop du kan have nogle stille, eftertænksomme og især åndelige stunder. Kanta og Murray's gode råd om hjemmealstre er blot et enkelt og tilfældigt udtryk for en ny stærk tendens inden for det religiøse i USA: Individualisering af religionen.

Hvis man overhovedet skulle tale om et nyt religiøst dogme i Guds eget land, skulle det hedde noget i retning af: Hver mand sin gud – som af samme grund ikke længere skrives med stort.

»Det er blevet meget almindeligt for amerikanere at sige: 'Nej, jeg er ikke religiøs, men jeg har et rigt åndeligt liv.' Og med det mener de ikke, at de er holdt op med at have et religiøst liv. Det skal derimod forstås som en kritik af kirken som institution samt det monopol, den har haft på det at dyrke sin tro,« rapporterer James Spickard, der er professor i sociologi ved Redlands University i Californien.

Han interesserer sig specielt for, hvordan folk dyrker deres religiøsitet og skriver på en bog, der samler de verserende teorier om, hvad der sker med religion i det 21. århundrede.

James Spickard har netop været i Danmark, hvor han var inviteret for at inspirere religions- og samfundsforrkere ved Københavns Universitet. Som et billede på religionens genkomst – også i

det danske – er »Religion i det 21. århundrede« lanceret som et nyt satsningsområde ved Københavns Universitet på tværs af fakulteterne.

Skræddersyet tro

Professor Spickard fortæller blandt andet om den yngre middelklassekvinde fra San Antonio i Texas, der nok har rødder i det katolske miljø, men som har skabt sin helt egen version af det religiøse.

I hendes hjem har hun samlet sig et alter, hvor billede af udvalgte bedsteforældre troner side om side med et stort portræt af den mexicanske feminist fra 30erne og 40rne, Frida Kahlo. På alteret finder man også et ikon over den hellige jomfru af Guadalupe. Men vel at mærke i skikkelse af en ung fremadstræbende chicanokvinde i løbesko og joggingtøj.

Her sætter skaberne af alteret sig med jævne mellemrum for at meditere og samle kræfter, førend hun igen sætter af mod nye horisonter. Som kvinden i løbeskoene.

Andre bygger for eksempel et gigantisk Halloween-alter midt i stuen for at fejre Allehelgener aften. Eller de dyrker Dorothy Day som en helgen – en ellers helt igennem kødelig socialist, som i 30ernes Chicago skabte den katolske arbejderbevægelse for at komme hjemløse, forarmede og fortalte til hjælp.

Med til dette individualiserede købers marked hører de mere usædvanlige menigheder, som er skabt af folk med særlige behov. Såsom Biker's Heaven, hvor selv læderklædte motorcyklister kan komme i paradis. Eller Crystal Cathedral – en gigantisk drive in-kirke for dem, der helst vil køre til alters.

»Det fortæller os, at individer i dag vælger og vrager mellem forskellige religiøse tilbud og på den måde skaber sig et skræddersyet religiøst liv – hellere end at vælge en færdig pakkeløsning, som på forhånd er formuleret af et religiøst hierarki,« siger James Spickard.

En stor parentes

Det sjove er, at der er stærke parallelle til den form for religiositet, vi dyrkede i den kristne verden før Reformationen. Altså for 500 år siden – førend man med Reformationen institutionaliserede religionen som noget, der blev styret og ordnet af kirken og derfor også adskilte sig fra alt det øvrige – det sekulære liv.

Dengang var religion ikke bare noget, der gik for sig under kirkehvælvinger. Det foregik mange steder. Ved hellige kilder, pilgrimssteder og helgenskrin for de vejfarende spredt ud over hele Europa, fortæller Spickard.

Måske gik man kun sjældent eller måske aldrig til messe. Til gengæld lagde man mønter eller strimler af tøj ved hellige steder. Bar medaljoner til ære for en helgen, fejrede en anden og tilbad måske en tredje af specielle grunde. Alt efter behov.

»Hvis opofrelse for én helgen ikke gav tilfredsstillelse, kunne man skifte over til at dyrke en anden,« siger James Spickard. Og tilføjer, at man sidenhen – efter Reformationen – kaldte den slags for overtro, slet og ret.

For med Reformationen skabte man en egentlig kategori og satte en mærkat på: Religion. En kategori, som man kunne holde ud fra sig og se på, og som vi sidenhen også har fået rettigheder til. Før da dyrkede folk bare deres kristendom som et sæt af daglige ritualer og traditioner. Som en del af dagligdagen.

Måske skal vi se sådan på udviklingen, at pendulet bare er svinget tilbage til eklekticisme og kultisk tolerance, til en mere naturlig form for religiøsitet, hævder Spickard med reference til en anden amerikansk religionsforsker, Meredith McGuire. Måske skal vi endda tillade os at betragte de sidste fem hundrede års centraliserede og kirkestyrede religion som en parentes i udviklingen – en stor en ganske vist.

Under Gud?

Inden vi lader professor Spickard fortsætte med sine fremtidsscenerier, skal man lige gøre sig klart, at hans udgangspunkt er det vestligste af det vestlige. Det handler hverken om udviklingen inden for den autoritære islam, som den dyrkes i Mellemøsten, eller den sekularisme, man møder i Europa.

Det handler om udviklingen, som den tager sig ud på den amerikanske forpost – endog med et særligt afsæt i det californiske, som alle dage har været arnestedet for alt det allerhotteste.

Der er mange tendenser i USA. Religion har stået stærkt i det amerikanske, lige siden puritanerne i sin tid drog til Amerika – til det vilde og uberørte land – for som Guds udvalgte at skabe noget nyt, der kunne redde og forløse den gamle verden fra dens synder.

Af samme grund hører man igen og igen USA omtalt som Guds eget land. Og selv om Gud også optræder i selve forfatningen som selve skaberen af mennesket som frit og lige, så understreges det dog allerede indledningsvis i den amerikanske forfatning, at staten på ingen måde må blande sig i det religiøse.

På den baggrund vandt en californier sidste sommer en retssag ved appelretten i Los Angeles. Her blev den amerikanske troskabsdød, som skolebørn har aflagt, siden den blev indført under Den kolde Krig i 1954, dømt forfatningsstridig. For i troskabsdøden skal man som borger aflægge løfte over for USA som »en nation under Gud« – med stort, vel at mærke. Og det harmonerer ikke med forfatningen.

Bush-regeringen har med justitsminister John Ashcroft i spidsen erklæret, at den vil gøre sit for at få sagen genoptaget, så amerikanske børn igen kan få lov at sværge troskab under Gud.

Men den amerikanske virkelighed er nok mere i overensstemmelse med præsident Dwight D. Eisenhower, som engang i 1950erne erklærede: »Enhver amerikaner har brug for en religion, og jeg er ligeglads med hvilken.«

Slip kirken løs

For der hersker en utalt religiøs pluralisme i det amerikanske samfund, og skal man tro professor Spickard og hans iagttagelser, så er pluralismen tiltagende. Det samme er antallet af teorier om, hvad der i grunden sker.

Nogle taler selvfølgelig om, hvordan sekulariseringen støt og roligt vil gøre det af med religiøsiteten.

Men de hårrejsende tal er først og fremmest fra Europa. Ikke mindst nævnes Skandinavien, hvor andelen af trofaste kirkegængere er nede på under 2 procent.

Her kommer en anden konkurrerende teori ind i billede: Markedsteorien, der hævder, at det er med religionerne som med økonomien. Når det går så grumme galt i lande som eksempelvis Danmark, skyldes det statskirkeordningen. Simpelthen fordi den lægger en dæmper på den frie konkurrence.

Hvis europæerne virkelig vil have folk til at være kristne og gå i kirke om søndagen, så skal de i hvert fald ikke skrive kristendom ind i den europæiske forfatning, lyder rationalet fra markedsteoretikerne. Snarere deregulere og frisætte religionen på samme måde, som man har gjort det med varer, finanser og arbejdskraft inden for det indre marked.

»Herovre ved vi jo, hvornår amerikanerne er utilfredse med kirken. For det er, når de holder op med at betale til den,« tilføjer Spickard.

Gode gamle dage

En tredje gruppe teoretikere hæfter sig ved tendensen til øget religiøs fundamentalisme. Ikke bare blandt muslimer i Mellemøsten eller ortodokse jødiske bosættere. Men også på den amerikanske kristne højrefløj.

James Spickards egen vennekreds tæller en af dem. Luke, som han kalder ham, er en akademiker, der har valgt at undervise sine otte børn hjemme for at beskytte dem mod det syndige samfund, de er omgivet af.

»Man kalder det konservativ religion, uden at det dog på nogen måde konserverer noget. Det er bare sådan, de portrætterer sig selv – som nogle, der fastholder og beskytter sig mod forandring. Men i virkeligheden er der ikke tale om nogen videreførelse af noget, som allerede er. Snarere en nostalgitisk tilbagevenden, et forsøg på at genskabe en forestillet verden. De siger, at det er en reaktion på det moderne liv, men er i deres egen reaktion selv lige så moderne,« mener Spickard.

Og tilføjer, at efter hans vurdering skal den fundamentalistiske reaktion også forstås som et udbredt ønske om regler i et moderne samfund, hvor der efterhånden ikke er mange regler tilbage – i hvert fald ikke fælles regler.

I den forstand kan også fundamentalismen forstås som en form for personligt valg. Man ønsker sig en gammeldags, regelbaseret religion i en i øvrigt moderne verden og får det, som man vil have det.

Lidenskab i kirken

Og så er der alle kirkeshopperne.

»Hvis man flytter til en by og er lidt ensom, så prøver man en kirke. Og er den måske ufatteligt kedelig, jamen så prøver man en ny. Her er det snarere menneskene end de kirkelige dogmer, der trækker,« siger Spickard. Og kommer med sin egentlige pointe. For kirken er ikke blot et sted, hvor man bliver viet, men hvor man også gør de indledende øvelser. Næst efter uddannelsesinstitutionerne er kirkerne gået hen og blevet det største ægteskabsmarked i USA.

Kirkeshopperiet hænger sammen med, at amerikanerne flytter meget. Ikke mindst akademikerne, som forventes at flytte for at få en karriere. Og der er tilsyneladende nok af menigheder at tage af.

For få år siden udkom samfundsforskeren Robert Putnam med en bestseller, der blandt andet beskrev, hvordan det amerikanske foreningsliv mange steder er ude i en krise. Men det pudsige er, at det modsvares i menighedslivet, som oplever vækst. Ikke bare i antallet og størrelsen af religiøse menigheder, men også i variationen. Alene i Spickards egen by Redlands, hvor der bor 60.000 mennesker, finder man 57 menigheder.

Her kommer endnu en gruppe teoretikere på banen og peger på tendensen til, at religionen flytter ud lokalt. De ser det som et udtryk for, at folk gerne vil have et lokalt tilhørssted – en lille kirke – der kan give dem identitet, tryghed og nærværdi midt i massesamfundet. Og findes der ikke en tilfredsstillende menighed, så laver de en selv.

Igen en teori, som på sin vis stemmer fint overens med ideen om, at religionen individualiseres. For de lokale menigheder tilpasser sig i høj grad de behov, der måtte findes.

Religiøse singler

Som for eksempel når en lokal gruppe baptister danner klubben Happyfeet for singler. Egentlig må de ikke danse, men man kan da følges ad over gaden efter kirken og tage sig en svingom i den lokale dancehall.

Eller folkene i Catholic Worker's House, som dyrker katolicismen på deres måde. Først samles hjemløse og fattige om suppen som en nadver, hvor alle gør sig til præster og velsigner suppen. Og bagefter – når de ikke kan spise mere – går de selv fornyet på gaden »og deler med de sidste og dårligst stillede af Guds folk.« Ude på husets facade har de lavet et vægmaleri, hvor Jesus selv står i suppekøen.

»Når mine studerende kommer derned og ser, hvordan de har indrettet sig, så er der altid nogle, som siger: 'Hvis det havde været del af katolicismen, da jeg voksede op, så var jeg stadig katolik'.«

Den nyeste af de store teorier om religionens fremtid går på, at vi med globaliseringen i stadig højere grad må leve dør om dør med folk fra andre religioner. Og at den ene mands ret til en religion og en religiøs levevis i stigende omfang smitter af, så også den anden og alle andre påkalder sig ret til at praktisere religion og religiøs levevis. Selv de a-religiøse insisterer på retten til ikke at have en religion og kalde sig ikke-religiøse.

Peter Beyer, som har udviklet teorien, peger på, at det komplekse religionsmøde har fået den konsekvens, at religion ikke blot er kommet til at spille en utrolig vigtig rolle, men også fungerer som lidt af en ladtkanon.

Mit eget åndehul

Men før kanonen går af, maner James Spickard til besindelse. Personligt hælder han mest til, at religion – i hvert fald i den vestlige verden – bliver et stadig mere individualiseret og dermed også fredfyldt område.

For individualiseringen skal ses i sammenhæng med et højere uddannelsesniveau og en mere globaliseret økonomi, hvor det, at vi må affinde os med at leve og arbejde tæt op ad mennesker med andre holdninger og en anden kultur, også kan føre til, at vi får mere at vælge imellem og kan blive inspireret til selv at skabe vores eget åndehul så at sige.

Men det kræver selvfølgelig, at indkomstfordelingen ikke bliver alt for skæv, for i så fald vil man i højere grad opleve reaktioner som religiøs fanatisme og nationalism, tilføjer han.

Man kan måske et øjeblik undre sig over, hvorfor intellektualitet og rationalitet ikke for længst har erstattet og udfyldt behovet for et rigt indre liv for amerikanerne. Men hertil svarer professoren: »Som vi siger i Californien: 'Du er alt for meget hoved'.« Kroppen, følelserne og alle fornemmelserne hører også med.

Efter hans opfattelse er religionen intet mindre end et oplagt sted for det moderne menneske at deponere sin identitet:

»For jo mere økonomisk udviklet og integreret vi bliver, jo sværere bliver det at identificere sig økonomisk. Og det bliver efterhånden også sværere at definere sig nationalt, i og med at den globaliserede økonomi jo gør, at vi ikke bare kan lukke grænserne. Her bliver religionen en oplagt måde at få identitet på. Her kan man blive sin egen identitetsmester.«

Every man his god

*By TINE EIBY Posted
in Weekendavisen, December 23rd, 2003.*

In God's own country religion has become an obvious identity for modern humans. But people say oblivious to the dogs. Man church shops. Do not dare one, and try another. Or you create your own altar, your own faith.

On a website that has its root roots somewhere in Virginia on the east coast of the United States, you can get tips on how to make your own home remnants.

It does not take up much space as it says: Such an altar can easily be arranged on a small table, a shelf or even in the window shade. The crucial thing is to let go of their inhibitions and put their personality on the table so to speak. A home altar should show something central about one self and what really matters to one.

It may be photos of family or people you look forward to. Beautiful natural or artifacts. Or images of what you perceive as god or godly.

There are no rules, no dogmas. For it is your own commandment of something sacred that counts. When only the altar creates a sacred place, just where you can have some quiet, thoughtful and especially spiritual moments. Kanta and Murray's good advice about home altars is just a simple and random expression of a new strong tendency within the religious in the United States: Individualization of Religion.

If one were to talk about a new religious dogma in God's own country, it would be something like: Every man, his god - for the same reason, no longer written in large numbers.

"It has become very common for Americans to say," No, I'm not religious, but I have a rich spiritual life. " And with that, they do not mean that they ceased to have a religious life. On the other hand, it should be understood as a criticism of the church as an institution and the monopoly it has had on it to grow its faith, "reports James Spickard, a professor of sociology at Redlands University in California.

He is especially interested in how people cultivate their religiosity and write on a book that brings together the pending theories about what happens to religion in the 21st century.

James Spickard has just been in Denmark, where he was invited to inspire religious and social scientists at the University of Copenhagen. As a picture of the return of religion - also in Danish - "Religion in the 21st Century" has been launched as a new focus area at the University of Copenhagen across faculties.

Tailored faith

Professor Spickard tells, among other things, about the younger middle class woman from San Antonio, Texas, who has roots in the Catholic environment, but has created his very own version of the religious.

In her home she has gathered an altar where pictures of selected grandparents thrive side by side with a large portrait of the Mexican feminist from the 30th and 40th, Frida Kahlo. On the altar there is also an icon of the holy virgin of Guadalupe. But well, in the shape of a young forward-looking chicomaniac in running shoes and jogging clothes.

Here the creator of the altar regularly puts in place to meditate and gather forces before she again relies on new horizons. Like the woman in the running shoes.

For example, others build a giant Halloween altar in the middle of the living room to celebrate All Saints' evening. Or they cultivate Dorothy Day as a weekend - another completely carnal socialist who, in Chicago's 30th, created the Catholic labor movement to get homeless, impoverished and lost for help.

With this individualized buyer's market, they belong to more unusual congregations, created by people with special needs. Such as Biker's Heaven, where even leather-clad motorcyclists can come in paradise. Or Crystal Cathedral - a giant drive in-church for those who prefer to drive to altar.

"It tells us that individuals today choose and intersect different religious offers, thus creating a tailor-made religious life-rather than choosing a complete package solution already formulated by a religious hierarchy," says James Spickard.

A big parenthesis

The fun is that there are strong parallels to the kind of religiosity we cultivated in the Christian world before the Reformation. Thus, 500 years ago - before the Reformation institutionalized religion as something ruled and organized by the church, and therefore separated from everything else - secular life.

At that time, religion was not just something that took place during the knee-wings. There were many places. By sacred sources, pilgrimage sites and weekend cronies for the roadmakers spread throughout Europe, Spickard says.

Perhaps you rarely or maybe never went to a fair. On the other hand, coins or strips of clothes were made at holy places. Bar medalions in honor of a weekend, celebrate another and perhaps worship a third of special reasons. As required.

"If sacrifice for one weekend did not give satisfaction, you could switch to grow another," says James Spickard. And adds that, after the Reformation, it was called for superstition, quite rightly.

Because of the Reformation, a real category was created and labeled: Religion. A category that one could stand out and look at, and to which we have also been granted rights. Before then, people just cultivated their Christianity as a set of daily rituals and traditions. As part of everyday life.

Perhaps we should look at the development that the pendulum has just returned to eclecticism and cultural tolerance, to a more natural form of religiosity, Spickard claims, referring to another American religious researcher, Meredith McGuire. Perhaps we should even allow ourselves to consider the centuries-centric and church-led religion of the last five hundred years as a parenting in development - a great one indeed.

Under god

Before we allow Professor Spickard to continue with his future scenarios, one must make it clear that his starting point is the westernmost of the Western. It is not about the evolution of authoritarian Islam as it is cultivated in the Middle East, or the secularism that you meet in Europe.

It is about the development as it stands out at the American outpost - even with a special launch in California, which has been the arena for all the most hot days.

There are many trends in the United States. Religion has been strong in the United States since the Puritans in their time went to America - to the wild and untouched land - for as God's chosen to create something new that could save and redeem the Old World from its sins.

For the same reason, the United States is once again referred to as God's own country. And although God also acts in the constitution itself as the creator of man as free and equal, however, it is already underlined in the American Constitution that the state must in no way interfere with the religious.

Against this background, a California winner won a lawsuit before the appellate court in Los Angeles last summer. Here, the American fidelity that schoolchildren have taken since the introduction of the Cold War in 1954 was judged unconstitutional. For in faithfulness, as a citizen, you must give promise to the United States as "a nation under God" - with great, well-felt. And it does not harmonize with the Constitution.

The Bush government has pointed out with Justice Minister John Ashcroft that it will do its job to resume the case so that American children can once again be allowed to swear fidelity under God.

But the American reality is probably more consistent with President Dwight D. Eisenhower, who once stated in the 1950s: "Every American needs a religion and I do not care."

Leave the church out

Because there is a pronounced religious pluralism in American society, and if you believe Professor Spickard and his observations, pluralism is increasing. The same is the number of theories about what basically happens.

Of course, some are talking about how secularism is going to bump off religiously.

But the hair-raising figures are primarily from Europe. Not least, Scandinavia, where the proportion of faithful church attendants is below 2 percent.

Here comes another competing theory into the picture: Market theory, claiming that it is with the religions as with the economy. When it's so bad in countries such as Denmark, it is due to the state church system. Simply because it puts a damper on free competition.

If Europeans really want people to be Christians and go to church on Sundays, at least they should not write Christianity into the European Constitution, is the rationale of market theorists. Rather deregulate and liberate religion in the same way as it has done with goods, finances and labor within the single market.

"Here we know when the Americans are dissatisfied with the church. Because that's when they stop paying for it," adds Spickard.

Good old days

A third group of theorists is in charge of the tendency for increased religious fundamentalism. Not only among Muslims in the Middle East or Orthodox Jewish settlers. But also on the American Christian right wing.

James Spickard's own circle of friends counts one of them. Luke, as he calls him, is an academic who has chosen to teach his eight children at home to protect them from the sinful community they are surrounded by.

"You call it conservative religion, but it does not in any way conserve anything. It's just the way they portray themselves - like some who maintain and protect themselves from change. But in reality, there is no continuation of something that already exists. Rather a nostalgic return, an

attempt to recreate a imagined world. They say it's a reaction to modern life, but in their own reaction, they are just as modern, "said Spickard.

And adds that, in his opinion, the fundamentalist reaction must also be understood as a widespread desire for rules in a modern society, where there are not many rules left at all - at least not common rules.

In that sense, fundamentalism can also be understood as a form of personal choice. You want an old-fashioned, rule-based religion in an otherwise modern world and get what you want.

Passion in the Church

And then there are all church baptisms.

"If you move to a city and are a bit lonely, you try a church. And is it perhaps unbelievably boring, well, then you try a new one. Here, rather, the people than the ecclesiastical dogma are pulling, "says Spickard. And comes with its true point. For the church is not just a place where you are being married, but where you also do the initial exercises. Next to the educational institutions, the churches have gone and become the largest marital market in the United States.

The church business is related to the fact that the Americans move a lot. Not least academics who are expected to move for a career. And there are apparently enough churches to take off.

A few years ago, social scientist Robert Putnam came up with a bestseller, which described, among other things, how the United States business community is in many places in a crisis. But the plight is that it is matched in wilderness, which is experiencing growth. Not only in the number and size of religious congregations, but also in the variation. Alone in Spickard's own town of Redlands, where there are 60,000 people, there are 57 congregations.

Here another group of theorists comes to the field and points to the tendency for religion to move out locally. They see it as an expression that people want a local audience - a small church - that can give them identity, security and proximity in the midst of the community. And if there is not a satisfactory congregation, they will make one themselves.

Again a theory, which in turn fits well with the idea that religion is individualized. For the local congregations, to a large extent adapt to the needs that may exist.

Religious singles

For example, when a local group of baptists forms the club Happyfeet for singles. Actually, they do not have to dance, but you can then follow the street after the church and take a swing in the local dance hall.

Or the people of the Catholic Worker's House, who cultivate Catholicism in their way. First of all, homeless and poor gathered about the soup as a supper, where everyone makes priests and blesses the soup. And afterwards - when they can not eat more - they are renewed on the street "and share with the last and most disadvantaged of the people of God." Outside the house, they have made a mural where Jesus himself is in the soup.

"When my students come down there and see how they have organized, there are always some who say," If it had been a part of Catholicism when I grew up, I was still Catholic. "

The newest of the great theories about the future of religion is that, with globalization, we must increasingly live die about people from other religions. And that one man's right to a religion and a religious life is increasingly contaggering, so that the other and everybody else invokes the right to practice religion and religious life. Even the a-religious insist on the right not to have a religion and call themselves non-religious.

Peter Beyer, who has developed the theory, points out that the complex religious meeting has had the consequence that religion has not only come to play an incredibly important role but also acts as a bit of a charged cannon.

My own breath of breath

But before the gun goes off, James Spickard claims to be in a position. Personally, he most relies on the fact that religion - at least in the western world - becomes an increasingly individualized and thus peaceful area.

Individualization must be seen in the context of a higher education level and a more globalized economy, in that we must stop living and working closely with people with different attitudes and other cultures can also lead to more to choose from and can be inspired to create our own spirit hole, so to speak.

But of course, it does not mean that the income distribution will not be too skewed, because in that case you will more likely experience reactions like religious fanaticism and nationalism, he adds.

One might wonder for a moment why intellectuality and rationality have not long ago replaced and filled the need for a rich inner life for the Americans. However, the professor answers: "As we say in California," You are way too much head. "" The body, feelings and all feelings also belong.

In his opinion, religion is nothing less than an obvious place for the modern human being to deposit his identity:

"The more economically developed and integrated we become, the harder it becomes to identify itself economically. And it is becoming increasingly difficult to define nationally, because the globalized economy makes it impossible for us to close the boundaries. Here, religion becomes an obvious way of identifying. Here you can become your own identity master. "